అధ్యాయం-6

నియమాల పాటింపుపై ఆడిట్ పరిశీలనలు

పేజీలు 147 - 166

ఉన్నత విద్యా (సాంకేతిక విద్య) శాఖ

6.1 సాంకేతిక కళాశాలల నిర్వహణ

6.1.1 పరిచయం

మాధ్యమిక విద్య పూర్తి చేసిన విద్యార్థులకు సాంకేతిక కళాశాలలు డిప్లొమా కోర్సులనందించి, పారిశ్రామిక అవసరాలకు అనుగుణంగా వారికి తగిన నైపుణ్యం అలవరచి, అనువైన నియామకాలకు దోహదపడతాయి. ఈ కళాశాలల్లో ప్రవేశం రాష్ట్ర స్థాయి ఉమ్మడి ప్రవేశ పరీక్ష ద్వారా జరుగుతుంది. రాష్ట్రంలో 2012 సెప్టెంబరు నాటికి 298 సాంకేతిక కళాశాలలు ఉన్నాయి. ఇందులో 115 ప్రభుత్వ సంస్థలు కాగా, మరో 183 ప్రైవేటువి. వీటి వార్షిక విద్యార్థి సామర్థ్యం 72,010.

ఆయా కళాశాలలకు అందుబాటులో ఉన్న మౌలిక వసతులు, విద్యా ప్రణాళికలు, బోధన సామర్థ్యం వంటివి అధ్యయనం చేసి అదనపు కళాశాలల అవసరాన్ని అంచనా వేయటంతోపాటు విద్యార్థుల ప్రావీణ్యత, ఉద్యోగావకాశాలపరంగా ఈ సంస్థల కార్యసాధకతని నిగ్గుతేల్చే లక్ష్యంతో 2011 సెప్టెంబరు నుంచి 2012 ఫిబ్రవరి వరకూ, తిరిగి 2012 అక్టోబరులోనూ మొత్తం 115 ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలల నుంచి 21 సంస్థల (*అనుబంధం 6.1*) ఆడిట్ నిర్వహించి 2008-12 సంవత్సరాల రికార్డులను పరిశీలించటం జరిగింది. ఆడిట్ కనుగొన్న విషయాలు ఈ దిగువన విశ్లేషించటం జరిగింది.

6.1.2 కొత్త సంస్థల ఏర్పాటు

సాంకేతిక కళాశాలలను కొత్తగా అనుమతించేందుకూ, నెలకొల్పేందుకూ తగు విధివిధానాలను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 2008 జనవరిలో రూపొందించింది. ఐతే, ఒక కొత్త కళాశాలను ఆమోదించేందుకు తగిన ప్రాతిపదికనుగానీ, ఆ సంస్థలో బోధించవలసిన పాఠ్యక్రమాలుగానీ ప్రభుత్వం విశదీకరించలేదు. రాష్ట్రంలో 2008-12 మధ్యన కొత్తగా 52 సాంకేతిక కళాశాలలను ఆరంభించారు. కొత్త కళాశాలల ఆవశ్యకత, గిరాకీలను అధ్యయనం చేయకుండానే, ఆయాప్రాంతాలలో నెలకొల్పే విద్యా సంస్థలలో ప్రవేశపెట్టాల్సిన పాఠ్యప్రణాళికలు (కోర్సులు), కోర్సులవారీగా చేర్చుకొన తగిన విద్యార్థుల సంఖ్య వంటివి ఖరారు చేయకుండానే విద్యా సంస్థలను ప్రారంభించారు. సాంకేతిక నైపుణ్యానికి ఉన్న గిరాకీ, అందుకు తగినట్లు వివిధ కోర్సులలో తీసుకొనదగిన విద్యార్థుల సంఖ్యను అంచనా వేసే దిశగా పారిశ్రామిక వర్గాలతో సమాలోచనలు జరిపిన వైనం ఆడిట్ ముందుంచిన రికార్డులలో ఎక్కడా కనిపించలేదు.

(i) పట్టభద్రులు, డిప్లొమాదార్ల మధ్య నెలకొన్న అసాధారణ నిష్పత్తి, (ii) సీఈఈపీ[1] పరీక్షకు ఉన్న గిరాకీ, (iii) వివిధ కోర్సులకు ఉన్న ఆదరణ, (iv) డిప్లొమాదార్లకు ఉన్న నియామక అవకాశాలు, (v) గ్రామీణ ప్రజలకు సాంకేతిక విద్యా సౌలభ్యం వంటివి పరిగణించి కొత్తగా ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలు ప్రారంభించామని ప్రభుత్వం బదులిచ్చింది (2013 ఫిబ్రవరి).

పారిశ్రామిక అవసరాలకూ, మార్కెట్ డిమాండ్‌కూ తగినట్లు కోర్సులవారీగా ఎన్ని సీట్లు కల్పించవలసినదీ లెక్కించిన జాడ లేనందున ప్రభుత్వం ఇచ్చిన సమాధానం ఆమోదయోగ్యం కాదు. సీఈఈపీ పరీక్షకువచ్చే దరఖాస్తులలో గ్రేడ్‌ను పేర్కొనరు. అభ్యర్థులు తమ అర్హతాక్రమంలో అవకాశంమేరకు తాము ఎంచుకున్న కళాశాల/కోర్సులో ప్రవేశం పొందుతారు. ఇంతేకాకుండా, ఆడిట్ ఈ దిగువ విషయాలను కూడా గమనించింది :

- కొత్త కళాశాలల ఆవిర్భావానికి తగిన కార్యాచరణ ప్రణాళిక రూపొందించలేదు.

---

[1] సాంకేతిక కళాశాలలలో ప్రవేశం కోసం నిర్వహించే ఉమ్మడి ప్రవేశ పరీక్ష

- ఇంజినీర్లు, డిప్లొమాదార్ల మధ్యగల అసాధారణ నిష్పత్తి దృష్ట్యా కొత్త కళాశాలలను నెలకొల్పినట్లు ప్రభుత్వం చెబుతున్నా, కొత్త కళాశాలలలో ప్రవేశపెట్టిన కోర్సులకు వివిధ ఇంజినీరింగ్ కోర్సులలో అందుబాటులో ఉన్న సీట్లతో పొంతనలేదు. కంప్యూటర్ విజ్ఞానం, సమాచార సాంకేతిక కోర్సులలో లక్షకు పైగా సీట్లు అందుబాటులో ఉండగా, కొత్తగా నెలకొల్పిన సాంకేతిక కళాశాలలకు సంబంధిత డిప్లమా కోర్సులలో అనుమతించిన సీట్ల సంఖ్య 600 మాత్రమే. సాంప్రదాయ కోర్సులకు మాత్రం ఒక్కొక్క దానికీ 1600 కుపైగా సీట్లు మంజూరు చేశారు.

- ప్రభుత్వం 2008 ఏప్రిల్‌లో అనుమతించిన సాంకేతిక కళాశాలలలో మొట్టమొదటిదైన ఓబులవారిపల్లె కళాశాలలో (వైఎస్సార్ జిల్లా) జౌళి విజ్ఞానంలో ఒక డిప్లొమాకోర్సును 2008-09 విద్యాసంవత్సరంలో ప్రవేశపెట్టారు. ఈ కోర్సులో 60 సీట్లుండగా, ఆ సంవత్సరం ఏడుగురు విద్యార్థులే చేరారు. వీరిలో ఒక విద్యార్థి తరువాత విరమించుకున్నారు కూడా. దీనితోపాటుగానే నగరి కళాశాలలో (చిత్తూరు జిల్లా పిల్లరిపట్టు) కూడా ఇదే కోర్సును ప్రవేశపెట్టారు. ఇక్కడా 60 సీట్లు కేటాయించారు. ఈ ప్రాంతంలో ఈ కోర్సుకు మంచి గిరాకీ ఉన్నదనీ, స్థానిక పరిశ్రమలలో నిపుణుల కొరత తీవ్రంగా ఉన్నదనీ చెప్పారు. ఐతే, 2008-09 సంవత్సరానికి ఈ కోర్సులో కేవలం 39 మంది విద్యార్థులే చేరారు. వీరిలో 27 మంది తర్వాత చదువు మానేశారు. తదుపరి 2009-10 సంవత్సరంలో చేరిన 18 మంది విద్యార్థులలో 12 మంది మానుకున్నారు. ఆవశ్యకతను అంచనా వేయకుండానే కోర్సులు ప్రవేశపెట్టిన వాస్తవం దీనివలన విశదమవుతోంది.

- కంప్యూటింగ్, కమర్షియల్ ప్రాక్టీసెస్‌లో డిప్లొమా కోర్సు కోసం మాత్రం విశాఖపట్నం జిల్లా పారిశ్రామిక వర్గాల నుంచి స్పష్టమైన అభ్యర్థనలు అందాయని తెలిసింది.

6.1.3 సాంకేతిక కళాశాలల్లో రెండవ షిఫ్టు అమలు

ప్రభుత్వం 2008-12 సంవత్సరాలలో కొత్తగా 52 సాంకేతిక కళాశాలలను ప్రారంభించటంతోపాటు, ఇదివరకే పని చేస్తున్న 27 సంస్థలలో రెండవ షిఫ్టు ప్రవేశ పెట్టి సీట్ల సంఖ్యను పెంచ తలచింది. ఈ విధంగా 2008 జూన్‌లో 11 కళాశాలలకూ, 2009 జూలై నెలలో 16 కళాశాలలకు రెండవ షిఫ్టు అమలు చేసింది.

ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలలో రెండవ షిఫ్టు అమలు ప్రతిపాదనలను పరిశీలించేందుకు ఏర్పాటైన కమిటీ కేవలం ఏడు[2] కళాశాలలకే ఈ విధానాన్ని సమర్థించింది (2008 నవంబరు). ఐతే, 16 కళాశాలలో రెండవ షిఫ్టును ప్రవేశ పెట్టారు. వీటిలో హాస్టల్ సౌకర్యాలు, సిబ్బంది, మౌలిక వసతులకు కొరత ఉన్నది. వీటిలో తొమ్మిది[3] సంస్థలలోనైతే రెండవ షిఫ్టు వద్దని కమిటీ స్పష్టంగా సూచించింది.

అఖిల భారత సాంకేతిక విద్యామండలి (ఏఐసీటీఈ) ఐదు[4] కళాశాలలలో రెండవ షిఫ్టుకు అనుమతించనప్పుడు కమిషనర్ వీటిలో ప్రవేశాలు ఆపిఉండాల్సింది. అంతేకాక, అవసరమైన మౌలిక వసతులనూ, సిబ్బందినీ సమకూర్చ కుండానే రెండవ షిఫ్టును ప్రవేశపెట్టటం వలన ఈ మొత్తం ప్రక్రియ నిరర్థకమయింది.

---

2 గుంటూరు, కొత్తగూడెం, నల్గొండ, నంద్యాల, శ్రీకాకుళం, విజయనగరంలలోని ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలు, సికింద్రాబాద్‌లోని ప్రభుత్వ ఎలక్ట్రానిక్స్ కళాశాల

3 ఆదిలాబాద్, గూడూరు, హైదరాబాద్, నర్సీపట్నం, నెల్లూరు, ఒంగోలు, సిరిసిల్ల, వనపర్తి, జహీరాబాద్‌లలోని ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలు

4 శ్రీకాకుళం, నర్సీపట్నం, గూడూరు ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలు, ఇంకా ఆదిలాబాద్ సెలక్షన్‌గ్రేడ్ సాంకేతిక కళాశాల, వనపర్తిలోని కేడీఆర్ ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాల

గడువు తేదీ తరువాత దరఖాస్తు చేయటం వలన ఐదు కళాశాలలకు ఏఐసీటీఈ అనుమతి లభించలేదని ప్రభుత్వం బదులిచ్చిది (2013 ఫిబ్రవరి). ఐతే, ఏఐసీటీఈ ప్రత్యేకించి తిరస్కరించిన తొమ్మిది కళాశాలలో రెండవ షిఫ్టు ప్రవేశపెట్టేందుకుగల కారణాలను మాత్రం వెల్లడించలేదు.

6.1.4 డిప్లొమా, ఇంజినీరింగ్ పట్టభద్రుల మధ్య అసాధారణ నిష్పత్తి

డిప్లొమా, ఇంజినీరింగ్ సీట్లు 4:1 నిష్పత్తిలో ఉండాలని ఏఐసీటీఈ ప్రామాణికాలలో నిర్దేశించింది. అంటే, డిప్లొమా కోర్సులలోని ప్రతి నాలుగు సీట్లకూ ప్రతిగా ఒక ఇంజినీరింగ్ సీటు అందుబాటులో ఉండాలి. ఈ ప్రామాణికాలకు విరుద్ధంగా, డిప్లొమా, ఇంజినీరింగ్ సీట్ల మధ్య 1:4 నిష్పత్తి నెలకొంది. పర్యవసానంగా అర్హులైన నిపుణులకు కొరత ఏర్పడింది. ప్రభుత్వం కొత్తగా 52[5] సాంకేతిక విద్యా సంస్థలను మంజూరు చేసినప్పటికీ, ఇంజినీరింగ్ కళాశాలల సంఖ్య కూడా పెరుగుతుండడంతో ఈ దిగువ వివరించిన విధంగా నిష్పత్తి మాత్రం స్థిరంగానే ఉంది.

పట్టిక 6.1

వివరం	2008-09	2009-10	2010-11	2011-12
సాంకేతిక కళాశాలల సంఖ్య	207	213	280	298
ఇంజినీరింగ్ కళాశాలల సంఖ్య	535	656	707	705
సాంకేతిక కళాశాలలలో సీట్లు	49405	63075	65530	72010
ఇంజినీరింగ్ కళాశాలలలో సీట్లు	176512	226870	275750	304200
డిప్లొమాదారులు, పట్టభద్రుల సీట్ల నిష్పత్తి	1: 4	1: 4	1: 4	1: 4

మూలం : రాష్ట్ర శాసన సభకు సమర్పించిన డిమాండ్ XIV ఫలితాల బడ్జెట్

ప్రైవేటు అన్‌ఎయిడెడ్ ఇంజినీరింగ్ కళాశాలలో (అనధికృత) సీట్ల సంఖ్యను 420కి, అధికృత కళాశాలల సీట్లను 540కి పరిమితం చేయాలనీ, 2013-14 విద్యా సంవత్సరం నుంచి కొత్తగా ఇంజినీరింగ్ కళాశాలలను అనుమతించరాదనీ ఏఐసీటీఈకి లేఖ రాసినట్లు ప్రభుత్వం తెలిపింది (2013 ఫిబ్రవరి).

6.1.5 ప్రావీణ్య వికాసానికి సమన్విత కార్యాచరణ కింద సాంకేతిక కళాశాలల పై ఉపసంఘం

"ప్రావీణ్య వికాసానికి సమన్విత కార్యాచరణ కింద సాంకేతిక కళాశాలలపై ఉపసంఘం" పేరుతో భారత ప్రభుత్వం 2008 డిసెంబరులో కేంద్రప్రాయోజిత పథకాన్నొకదానిని ప్రవేశపెట్టింది. దీనికి నూరు శాతం నిధులను కేంద్రమే ఇస్తుంది. ఈ పథకంలో అమలు చేయాల్సిన నాలుగు భాగాలు (i) ఇప్పటికే కొనసాగుతున్న సాంకేతిక కళాశాలలను బలోపేతం చేయటం (వాటి స్థాయి పెంచటం), (ii) మహిళా హాస్టళ్లను నిర్మించటం, (iii) సాంకేతిక కళాశాలల ద్వారా సమాజ వికాసం, (iv) వెనకబడ్డ జిల్లాలలో ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలను స్థాపించటం. రాష్ట్రంలో ఈ అంశాలను 2009-12లో అమలు చేయటంకోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం సాంకేతిక కళాశాలలకు ₹61.69 కోట్లు విడుదల చేసింది. ఇందులో ప్రిన్సిపాళ్లకు నేరుగా ₹22.24 కోట్లు, రాష్ట్ర సంచిత నిధి ద్వారా ₹39.45 కోట్లు ఇచ్చింది. ఇందుకుగాను, ఆయా కళాశాలలు కేవలం ₹11.44 కోట్లు (18 శాతం) మాత్రమే ఖర్చు చేశాయి. మిగిలిన ₹50.25 కోట్లలో ₹12.80 కోట్లు సంబంధిత ప్రిన్సిపాళ్ల దగ్గర, ₹37.45 కోట్లు ప్రభుత్వం దగ్గర ఉండి పోయాయి. ఈ విషయాన్ని ప్రభుత్వం ధృవీకరించింది (2013 ఫిబ్రవరి).

పథకంలోని వివిధ అంశాల అమలుతీరు ఈ కింది విధంగా ఉంది.

[5] 2008-09లో 33; 2009-10లో 16; 2010-11లో 1; 2011-12లో 3; చినమేరంగి సాంకేతిక కళాశాల 2011 డిసెంబరులో మంజూరైనా, అది ఆ సంవత్సరం ప్రారంభమవలేదు. 2008-12 సంవత్సరాలలో నికరంగా 52 కళాశాలలను మాత్రమే ఆరంభించారు

పట్టిక 6.2

(₹ కోట్లలో)

అంశం పేరు	సంక్షిప్త వివరణ	కేంద్ర ప్రభుత్వం ఇచ్చిన నిధులు	వ్యయం	ఖర్చుకాని మిగులు
సాంకేతిక కళాశాలల స్థాయి పెంచటం	కేంద్ర ప్రభుత్వం 57 ప్రభుత్వ కళాశాలలకు మొత్తం ₹24.40 కోట్లు విడుదల చేసింది.	2009-10: 2.80 2010-11: 3.00 2011-12: 18.60*	2.45	21.95
మహిళా హాస్టల్ భవనాల నిర్మాణం	కేంద్ర ప్రభుత్వం మొత్తం 46 ప్రభుత్వ/ఎయిడెడ్ కళాశాలలకు ఒక్కొక్క దానికీ కోటి రూపాయల చొప్పున పనిలో పురోగతిని బట్టి మంజూరు చేసింది.	2009-10: 5.40 2010-11: 4.50 2011-12: 9.20#	6.28	12.82
సాంకేతిక కళాశాలల ద్వారా సమాజ వికాసం	సర్వే, నైపుణ్య వికాసం, ఉత్పాదన వృద్ధిలతో పాటు గ్రామీణులకు, మురికివాడల వాసులకు సాంకేతిక సాయమందించేందుకు కేంద్రం 48 ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలను ఎంపిక చేసింది.	2009-10: 4.82 2010-11: 1.72 2011-12: 3.65*	2.27	7.92
వెనుకబడిన జిల్లాలలో ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలల ఏర్పాటు	రంగారెడ్డి జిల్లా వికారాబాద్ ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలకు కేంద్ర ప్రభుత్వం ₹12.30 కోట్లు మంజూరు చేసింది. (ఇందులో నిర్మాణ పనులకు ₹8 కోట్లు, పరికరాలకు ₹4.30 కోట్లు)	2009-10: 2.00 2011-12: 6.00	0.44	7.56

** బడ్జెట్ విడుదల ఆదేశాలు 2012 సెప్టెంబరులో జారీ చేశారుగానీ నిధులు విడుదల చేయలేదు*
 # రాష్ట్ర ప్రభుత్వం విడుదల చేయలేదు

పైన పేర్కొన్న అంశాలకు సంబంధించిన దస్త్రాలు పరిశీలించగా ఈ దిగువ విషయాలు తెలిశాయి :

6.1.5.1 సాంకేతిక కళాశాలల స్థాయిని పెంచటం

పథకం అమలు చేయటం కోసం 2009-11 సంవత్సరాలలో నిధులందుకున్న 42[6] సంస్థలకుగాను కేవలం 11 సంస్థలు మాత్రమే పరికరాల కొనుగోలు కోసం నిధులు వెచ్చించాయి (ఇవి తమకు విడుదల చేసిన మొత్తం ₹1.20 కోట్ల నుంచి ₹1.17 కోట్లు ఖర్చు చేసుకున్నాయి). మిగిలిన 31 సంస్థలలో 15 సంస్థలు తమకు వచ్చిన ₹2.30 కోట్ల నుంచి ₹1.28 కోట్లు ఖర్చు చేశాయి. మరో 16 కళాశాలలు తమకందిన నిధులను అసలే వినియోగించుకోలేదు. ఆవిధంగా, వివిధ కళాశాలకు 2009-11 సంవత్సరాలలో ఇచ్చిన నిధులు టెండరు ప్రక్రియలోని జాప్యం కారణంగా 58 శాతం (మొత్తం ₹5.80 కోట్లకుగాను ₹3.35 కోట్లు) ఖర్చుకాకుండా ప్రిన్సిపాళ్ళ దగ్గరే ఉండిపోయాయి. ఈ కళాశాలలు కాలంచెల్లిన పాత పరికరాలతోనే నెట్టుకొస్తున్నాయి.

ఖర్చుకాని నిధులను 2013 మార్చిలోగా ఖర్చు చేస్తామని ప్రభుత్వం పేర్కొంది (2013 ఫిబ్రవరి).

[6] మంజూరు చేసిన 44 కళాశాలలలో రెంటికి నిధులు విడుదల చేయలేదు

6.1.5.2 మహిళా హాస్టళ్ళ నిర్మాణం

ఇప్పటివరకూ అనుమతించిన[7], 46 మహిళా హాస్టళ్ళలో 36 హాస్టళ్ళ నిర్మాణానికి సంబంధించి ప్రభుత్వం వివిధ సంస్థలకు[8] పనులప్పగించింది. మిగతా 10 హాస్టళ్ళకు[9] సంబంధించి పాలనాపరమైన అనుమతులు 2012 నవంబరు నాటికి అందవలసి ఉంది.

- ఈ 36 హాస్టళ్ళలో గృహనిర్మాణ సంస్థకు 2010 జూన్ కన్నాముందే అప్పగించిన 6 హాస్టళ్ళు, మహానగర పాలక సంస్థకు అప్పగించిన 2 హాస్టళ్ళ పనులు ఆయా సంస్థలు తమ అశక్తత వ్యక్తం చేయటంతో 2012 సెప్టెంబరు నాటికి మొదలుకాలేదు.

- ప్రొద్దుటూరు ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలోని మహిళా హాస్టల్‌కు 2012 నవంబరు వరకూ టెండర్లు ఖరారు కాలేదు.

- మిగతా 27 హాస్టళ్ళలో పనులు కొనసాగుతున్నాయి (2012 డిసెంబరు). 2012 మార్చిలోగా పూర్తి కావలసిన పనులు కేంద్ర ప్రభుత్వం నిధులిచ్చినాగానీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిధులు విడుదల చేయకపోవటంతో ఇంకా అసంపూర్తిగానే ఉన్నాయి.

- హిందూపూర్ ప్రభుత్వ మహిళా సాంకేతిక కళాశాల కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం కోటి రూపాయల ఖర్చుతో హాస్టల్ నిర్మాణానికి 2009 ఆగస్టులో ఆమోదించి, అదేనెలలో ₹20 లక్షలు విడుదల చేసింది. సంవత్సరం పైగా గడిచాక, ప్లానులు రూపొందించాల్సిందిగా కమిషనర్ సంబంధిత ప్రిన్సిపాల్‌కు 2010 నవంబరులో ఆదేశాలు జారీ చేశారు. ఐతే, ఇప్పటికే అందుబాటులో ఉన్న మూడంతస్తుల హాస్టల్ భవనంలో 14 గదులు (ఒక్కొక్క దాంట్లో ఆరు నుంచి ఎనిమిదిమంది ఉండవచ్చు) ఖాళీగా ఉన్నందున కళాశాలకు కొత్తగా హాస్టల్ భవనం అవసరం లేదని ప్రిన్సిపాల్ ఐదు నెలల తర్వాతే తెలియ చేశారు (2011 ఏప్రిల్). ఐనాగానీ, ప్రభుత్వ శాఖ నిర్మాణపనులు మొదలు పెట్టి 2012 సెప్టెంబరు నాటికి ₹14 లక్షలు ఖర్చు చేసింది.

  పాత భవనానికి మరమ్మతులు అవసరం కావటంతో కొత్త భవన నిర్మాణం చేపట్టామని ప్రభుత్వం సమాధానమిచ్చింది (2013 ఫిబ్రవరి). తమ కళాశాలకు కొత్తగా హాస్టల్ భవనం అవసరం లేదని ప్రిన్సిపాల్ 2011 ఏప్రిల్‌లో వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయంతో ఈ సమాధానానికి పొంతనలేదు.

ప్లానులను ఖరారు చేయటం, లేఔట్‌లను ఆమోదించటంలో జాప్యం, ప్లానులకు మార్పులు చేయటం, స్థలాలను స్వాధీనం చేయమంటూ ప్రిన్సిపాళ్ళకు కమిషనర్ ఆదేశాలివ్వటంలో జాప్యం, నిర్మాణ సంస్థలకు డబ్బులు చెల్లించటంలోని ఆలస్యం, అలాగే హైదరాబాద్ మహానగరపాలక సంస్థ, గృహ నిర్మాణ సంస్థలు పనులు చేపట్టేందుకు ముందుకు రాకపోవటం మొదలైన సమస్యలు నిర్మాణపు పనులను ఆటంకపరచినట్లు ఆడిట్ గమనించింది. ఫలితంగా, నిధులు అందుబాటులో ఉన్నాగానీ, మహిళా హాస్టళ్ళు ఏవీ పూర్తి కాలేదు. దీనివలన, బాలికలకు హాస్టల్ వసతి లభించకపోగా, కేంద్ర సాయంగా రావలసిన మిగతా ₹27 కోట్లను భారత ప్రభుత్వం విడుదల చేయలేదు.

ఆడిట్ గమనించిన విషయాలను ప్రభుత్వం అంగీకరిస్తూ, 27 హాస్టల్ భవనాలు 2013 మార్చి నాటికి పూర్తి అవుతాయనీ మిగతా 19 భవనాలను 2013 డిసెంబరు నాటికి పూర్తి చేస్తామనీ చెప్పింది (2013 ఫిబ్రవరి).

---

[7] 2008-09 లో13; 2009-10 లో 9; 2010-11 లో 14; 2011-12 లో 10

[8] ఏపీఈడబ్ల్యూఐడీసీ (13), ఏపీహెచ్ఎంహెచ్ఐడీసీ (14), ఆంధ్రప్రదేశ్ గృహనిర్మాణ సంస్థ (6), హైదరాబాద్ మహానగర పాలక సంస్థ (2), పంచాయతీరాజ్ ఇంజినీరింగ్ విభాగం (1)

[9] ఆదిలాబాద్ (1), తూర్పుగోదావరి (1), కరీంనగర్ (2), నల్గొండ (1), శ్రీ పొట్టి శ్రీరాములు నెల్లూరు (1), ప్రకాశం (2), విశాఖపట్నం (1), వరంగల్ (1)

6.1.5.3 సాంకేతిక కళాశాలల ద్వారా సమాజ వికాసం

లక్షిత వర్గాల వారి అవసరాలను ఆకళింపు చేసుకుని, వారికి నైపుణ్య వికాస శిక్షణనిచ్చేందుకూ, గ్రామీణులకూ, మురికి వాడల వాసులకూ సాంకేతిక, సహాయక సేవలందించేందుకూ 'సాంకేతిక కళాశాలల ద్వారా సమాజ వికాసం' అనే పథకం అమలు చేయమని భారత ప్రభుత్వం సాంకేతిక కళాశాలలకు నిధులిస్తోంది. ఈ పథకం కింద భారత ప్రభుత్వం 2009-11 సంవత్సరాల మధ్య ₹6.54 కోట్లు సాంకేతిక కళాశాలలకు నేరుగా విడుదల చేసింది. ఐతే, ఆయా కళాశాలల ప్రిన్సిపాళ్ళు ₹2.27 కోట్లు మాత్రమే ఖర్చు చేసి, 2012 సెప్టెంబరు నాటికి ఇంకా ₹4.27 కోట్లు తమ బ్యాంకు ఖాతాలలోనే ఉంచారు. భారత ప్రభుత్వం మరో ₹3.65 కోట్లు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఇచ్చి (2012 మార్చి) కళాశాలలకు అందచేయమని చెప్పినా, 2012 సెప్టెంబరు నాటికి ఇంకా ఈ మొత్తం కళాశాలలకు విడుదల కాలేదు.

ఈ విషయమై ఆడిట్ పరిశీలనలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి :

- నమూనా ఆడిట్‌కు ఎంచుకున్న 21 కళాశాలలో తొమ్మిదింట[10] ₹1.16 కోట్లకుగాను ₹71.44 లక్షలు (62 శాతం) ఖర్చుకాకుండా బ్యాంకు ఖాతాలలోనే ఉన్నాయి.
- కళాశాలలు రికరింగ్ గ్రాంట్లను వినియోగించుకున్నాయి కానీ, కమిషనర్ నుంచి ప్రత్యేక అనుమతి అవసరం కావటంతో నాన్‌రికరింగ్ గ్రాంట్లను వినియోగించుకొనలేకపోయాయి.

టెండర్ ప్రక్రియకు సంబంధించి ప్రిన్సిపాళ్ళ స్థాయిలో జాప్యం జరగగా, అనుమతులిచ్చే విషయంలో కమిషనర్ పరంగా ఆలస్యం జరుగుతోందని ఆడిట్ గమనించింది. ఆడిట్ వ్యాఖ్యలను ప్రభుత్వం అంగీకరిస్తూ, అవసరమైన పరికరాల కొనుగోలుకు నాన్‌రికరింగ్ గ్రాంటును వెచ్చిస్తామని బదులిచ్చింది (2013 ఫిబ్రవరి).

6.1.5.4 వెనుకబడిన జిల్లాలలో ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలల ఏర్పాటు

దేశంలో సాంకేతిక విద్యా సంస్థల పురోభివృద్ధిని ప్రేరేపించే దిశగా భారత ప్రభుత్వం రాష్ట్రానికి ఆర్థిక సాయం అందించింది. ప్రభుత్వ, ఎయిడెడ్ కళాశాలలు లేని జిల్లాలలోనూ, ప్రభుత్వ - ప్రైవేటు రంగాలలో కొత్తగా సాంకేతిక కళాశాలలు నెలకొల్పటం సులువుకాని జిల్లాలలోనూ కళాశాలల ఆవిర్భావానికి అవసరమయ్యే క్యాపిటల్ వ్యయాన్ని భరించేందుకు వీలుగా భారత ప్రభుత్వం ఈ సాయమందించింది. ఈ పథకం కింద రంగారెడ్డి జిల్లా వికారాబాద్‌లో ఒక సాంకేతిక కళాశాలను ₹12.30 కోట్ల వ్యయంతో మంజూరు చేసింది (2009 జూలై). దీనికి అవసరమయే నాన్ రికరింగ్ వ్యయాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే భరించాలి.

ఈ విషయంలో ఆడిట్ గమనించిన అంశాలు ఇలా ఉన్నాయి :

- భారత ప్రభుత్వం నుంచి ₹ఎనిమిది కోట్లు అందగా, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇందులో ₹రెండు కోట్ల మొత్తాన్ని నిర్మాణ బాధ్యతలు చేపట్టిన ఏపీహెచ్ఎమ్‌హెచ్ఐడీసీ సంస్థకు చెల్లించింది (2011 జూన్). పనిని గుత్తేదారుకి 2011 ఆగస్టులో అప్పగించారు.

---

[10] ఎస్‌జిఎం జీపీటీ, అబ్దుల్లాపూర్‌మెట్ : ₹7.24 లక్షలు/₹13.25 లక్షలు; జేఎన్ జీపీటీ, రామంతాపూర్ : ₹6 లక్షలు/₹10.25 లక్షలు; ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ప్రింటింగ్ టెక్నాలజీ, సికింద్రాబాద్ : ₹6.77 లక్షలు/₹13.75 లక్షలు; జీపీటీ ఫర్ ఉమెన్, మెదక్ : ₹6.32 లక్షలు/₹10.25 లక్షలు; ఆంధ్ర పాలిటెక్నిక్, కాకినాడ: ₹10.21 లక్షలు/₹14.75 లక్షలు; జీపీటీ ఫర్ ఉమెన్, కాకినాడ: ₹11.21 లక్షలు/₹17.85 లక్షలు; బీఆర్ అంబేద్కర్ మోడల్ రెసిడెన్షియల్ పాలిటెక్నిక్, రాజమండ్రి: ₹4.43 లక్షలు/₹10.25 లక్షలు; జీపీటీ ఫర్ మైనారిటీస్, కర్నూలు : ₹15.25 లక్షలు/₹15.25 లక్షలు; గవర్నమెంట్ ఇనిస్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఎలక్ట్రానిక్స్, సికింద్రాబాద్ : ₹4.00 లక్షలు/₹10.25 లక్షలు

- తొలుత హద్దులను తప్పుగా గుర్తించటం వలన స్థలాన్ని మరోమారు సర్వే చేసి (2011 అక్టోబరు), లేఔట్‌ను సవరించాల్సి రావటంతో నిర్మాణం పనులు మొదలు పెట్టటానికి ఆలస్యం జరిగింది. సవరించిన డ్రాయింగులు, నిర్మాణ సంబంధిత డిజైన్లను గుత్తేదారుకు 2012 ఏప్రిల్‌లో మాత్రమే అందచేశారు. నిర్మాణం 2012 ఆగస్టులో పూర్తి కావలసి ఉన్నాగానీ 2012 డిసెంబరు నాటికి ₹1.99 కోట్లు ఖర్చయింది. పనులు వివిధ దశల్లో[11] ఉన్నాయి.

నిర్మాణం పనులు 2013 మార్చి నెలాఖరుకల్లా పూర్తి చేసి ఆతర్వాత పరికరాలు సమకూరుస్తామని ప్రభుత్వం హామీ ఇచ్చింది (2013 ఫిబ్రవరి).

6.1.6 మౌలిక వసతుల కొరత

నమూనా తనిఖీ చేసిన 21 సాంకేతిక కళాశాలల రికార్డులు పరిశీలించగా మౌలిక వసతులకు సంబంధించి ఈ దిగువ వివరించిన లోటుపాట్లు బయట పడ్డాయి :

- ఏఐసీటీఈ ప్రామాణికాల ప్రకారం కేటగిరీ (X) కోర్సులకు (మెకానికల్, ప్రొడక్షన్, సివిల్, ఎలక్ట్రికల్, కెమికల్, టెక్స్‌టైల్, మెరైన్, ఏరోనాటికల్ కోర్సులు, వాటి అనుబంధ కోర్సులు) ఆరు ప్రయోగశాలలు, ఒక వర్క్‌షాపు ఉండాలి. ప్రగతిశీల అవసరాలు, ద్వితీయ సంవత్సరం, ఇంకా ఆ తదుపరి అవసరాలను ఒక్కొక్క కోర్సుకు 2+2 ప్రయోగశాలల వంతున లెక్కించాలి. నారాయణఖేడ్, నర్సాపూర్ కళాశాలలు రెండింటిలోనూ ప్రయోగశాల, వర్క్‌షాపు వసతులులేవు. మరో 16 కళాశాలలలో కూడా ఈ సదుపాయాలు ఏఐసీటీఈ నిర్దేశించిన స్థాయిలోలేవు.
- అనకాపల్లి, సంగారెడ్డి, సిద్దిపేట, నారాయణఖేడ్‌లలోని నాలుగు కళాశాలలలో గ్రంథాలయాలు లేవు. నమూనా తనిఖీ చేసిన 21 కళాశాలలలో పన్నెండింట లైబ్రేరియన్ పోస్టులు ఖాళీగా ఉన్నాయి.
- ప్రామాణికాలను అనుసరించి రెండేసి గదులు అవసరంకాగా 13 కళాశాలలలో ఒక్కొక్క గది మాత్రమే ఉన్నది.
- అనకాపల్లి, మెదక్, నారాయణఖేడ్, సంగారెడ్డిలలో కొత్తగా నెలకొల్పిన కళాశాలలో కంప్యూటర్ ప్రయోగ శాలలు లేవు.
- కంప్యూటర్ - విద్యార్థి నిష్పత్తి 1:8 ఉండాలని ఏఐసీటీఈ నిర్దేశించింది. ఐతే, నమూనా తనిఖీ చేసిన 21 కళాశాలలలో ఎనిమిదింట ఈ నిష్పత్తి ఇందుకు రెట్టింపు ఉన్నది. అంతే కాకుండా, 18 కళాశాలలలో ఉన్న మొత్తం 1269 కంప్యూటర్లలో 592 (46 శాతం) మాత్రమే పనిచేసే స్థితిలో ఉన్నాయి.
- ఆరు సాంకేతిక కళాశాలలలో లోకల్ ఏరియా నెట్‌వర్క్ సమకూర్చలేదు. మూడు కళాశాలలలో విద్యార్థులకు అంతర్జాల (ఇంటర్‌నెట్) సదుపాయం కల్పించలేదు.
- నంద్యాల ఈఎస్‌సీ ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలో ₹23.85 లక్షల విలువైన యంత్రాలు, పరికరాలు పనిచేయటం లేదు.
- నారాయణఖేడ్, నర్సాపూర్, సంగారెడ్డి, శ్రీశైలంలలోని నాలుగు కళాశాలలలో జనరేటర్ సదుపాయంలేదు. కర్నూలు జీ పీటీ (మైనారిటీస్) కళాశాలకు 50 కేవీ సామర్థ్యంగల జనరేటర్ అవసరంకాగా 25 కేవీ సామర్థ్యంగల జనరేటర్ మాత్రమే ఉన్నది.
- అనకాపల్లి, నారాయణఖేడ్, సంగారెడ్డిలలోని మూడు కళాశాలలలో మరుగుదొడ్లు లేవు.

[11] కళాశాల భవనం మొదటి అంతస్తు శ్లాబు వేశారు; ప్రయోగశాల విభాగంలో ఇటుక కట్టుబడి జరుగుతోంది; హాస్టల్ భవనానికి శ్లాబు వేశారు

సాంకేతిక కళాశాలలకవసరమైన కొన్ని పరికరాలను ఇప్పటికే తెప్పించామనీ మిగిలిన వాటిని కూడా 2013-14లో సమకూర్చగలమనీ, అప్పటికి సాంకేతిక కళాశాలలలో మౌలిక వసతులు పూర్తి స్థాయిలో ఉండగలవనీ ప్రభుత్వం తెలిపింది (2013 ఫిబ్రవరి).

- కొత్తగా ప్రారంభించిన 30 సాంకేతిక కళాశాలలలో ప్రయోగశాల పరికరాలకోసం, పుస్తకాల కోసం ప్రభుత్వం 2009 మార్చి నెలలో ₹6.30 కోట్లు విడుదల చేసింది. ఈ సంస్థలు ₹6.21 కోట్ల విలువైన పరికరాలు, పుస్తకాలు వెంటనే కొనుగోలు చేసినాగానీ, సొంత భవనాలు లేకపోవటంతో వీటిని సమీపంలోని ఇతర కళాశాలలలో భద్రపరుచుకోవలసి వచ్చింది. వీటిలో 13 కళాశాలలు తెప్పించుకున్న ₹1.74 కోట్ల విలువైన పరికరాలు, పుస్తకాలను 2012 సెప్టెంబరు నాటికి మూటవిప్పనే లేదు.

- కొత్త కళాశాలల విద్యార్థులకు ఇంజినీరింగ్ పాఠ్యాంశాలలో ప్రయోగ తరగతులను సమీపంలోని సాంకేతిక, ఇంజినీరింగ్ కళాశాలలలో నిర్వహిస్తున్నారు. ఇవి 30 నుండి 100 కి.మీ. దూరాన ఉండటంతో ఈ తరగతులను నెలకొకమారు లేదా శలవులలో నిర్వహిస్తున్నారు. ఆవిధంగా విద్యార్థులకు పాఠ్యాంశాలతో పాటుగా ప్రయోగాలలో వెనువెంటనే (ఏకకాలంలో) శిక్షణ లంభించటంలేదు.

ఆడిట్ గమనించిన విషయాలను ప్రభుత్వం కూడా అంగీకరిస్తూ, స్థలాభావం వలన పరికరాలను వినియోగించటం లేదనీ, 2013 వేసవిలో అన్ని పరికరాలను అమర్చి, ఆతర్వాత విద్యార్థులకు ప్రయోగ తరగతులను పాఠ్యాంశాలతోపాటే బోధించేలా చూస్తామనీ తెలిపింది.

6.1.7 సిబ్బంది

సాంకేతిక కళాశాలలకు ఆమోదించిన మొత్తం సిబ్బంది 8,301 కాగా 2012 సెప్టెంబరు నాటికి వీటిలో 4,094 పోస్టులు (49 శాతం) ఖాళీగా ఉన్నాయి. ఈ కళాశాలల నిర్వహణకు కీలకమైనవిగా భావించే పలు స్థాయిలలో ఈ దిగువ సూచించినట్లు భారీగా ఖాళీలున్నాయని రికార్డుల పరిశీలనలో వెల్లడైంది.

పట్టిక 6.3

స్థాయి పేరు	ఆమోదించినది	ఉన్నవారు	ఖాళీలు (శాతం)
ప్రిన్సిపాల్	111	85	26 (23)
విభాగాధిపతులు	426	186	240 (56)
సీనియర్ ఉపన్యాసకులు	514	338	176 (34)
ఉపన్యాసకులు	2137	765	1372(64)
సీనియర్ శిక్షకులు	419	212	207 (49)
పాలనాధికారులు	90	32	58(64)
ప్రయోగశాల సహాయకులు	608	75	533(88)

మూలం : సాంకేతిక విద్యాశాఖ కమిషనర్ రికార్డులు

నమూనా తనిఖీ చేసిన 21 కళాశాలలలో 91 కిగాను 30 విభాగాధిపతి పోస్టులు, అలాగే 435 కిగాను 95 ఉపన్యాసకుల పోస్టులు ఖాళీగా ఉన్నాయి. ఏఐసీటీఈ ప్రామాణికాల ప్రకారం ఉపాధ్యాయుడు - విద్యార్థి నిష్పత్తి 1: 20 ఉండాలి. ఐతే, ఈ 21 కళాశాలలలో 842 కి బదులు కేవలం 510 మంది బోధనా సిబ్బంది ఉన్నారు. ఆవిధంగా, ఈ కళాశాలలలో 332 (39 శాతం) మంది తక్కువగా ఉన్నారు.

కీలక పోస్టులలో ఖాళీల విషయమై ఆడిట్ అభిప్రాయంతో ప్రభుత్వం ఏకీభవిస్తూ అర్హతగల అభ్యర్థులు విభాగాధిపతులు, సీనియర్ ఉపన్యాసకులు, పాలనాధికారులుగా పదోన్నతులు పొందారని పేర్కొంది (2013 ఫిబ్రవరి). ఇక సీనియర్ శిక్షకుల విషయంలో మాత్రం కిందిస్థాయిలో పదోన్నతికి అర్హతగల వారెవరూ లేరనీ,

వారికి పదోన్నతి యోగ్యత కలిగినప్పుడు ఖాళీలన్నీ భర్తీ చేస్తామని చెప్పింది. ప్రయోగశాల సహాయకులలో ఉన్న 376 ఖాళీలను భర్తీ చేసేందుకు చర్యలు తీసుకుంటున్నట్లుకూడా ప్రభుత్వం తెలిపింది.

6.1.8 విద్యార్థుల ప్రావీణ్యత

ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలలో 2008-11 మధ్య ఉత్తీర్ణులైన విద్యార్థులు, వారు పొందిన ఉపాధి అవకాశాలు ఈ దిగువ విధంగా ఉన్నాయి.

పట్టిక 6.4

సంవత్సరం	తుది పరీక్షలకు హాజరైన విద్యార్థులు#	ఉత్తీర్ణులైన విద్యార్థులు	ఉత్తీర్ణత శాతం	శిక్షణ వేతనం పొందిన విద్యార్థులు	పారిశ్రామిక భాగస్వాములు	ఉద్యోగాలు పొందిన విద్యార్థులు
2008-09	7250	5798	80	1270	142	920
2009-10	8237	7278	88	1505	183	1120
2010-11	14409	11693	81	1897	202	1730
2011-12	18774	9317	50	ప్రభుత్వ శాఖ సమాచారం ఇవ్వలేదు		
	48670	**34086**	**70**	**4672**	**527**	**3770**

మూలం : సాంకేతిక విద్యాశాఖ కమిషనర్ రికార్డులు

 # ఈ అంకెలు ప్రభుత్వ సాంకేతిక కళాశాలలకు సంబంధించినవి మాత్రమే

ఉత్తీర్ణత శాతం 2011-12లో ఒక్కసారిగా పడిపోయింది. కారణాలు పరిశీలించగా 2008-09 నుంచి ప్రారంభమైన కొత్తకళాశాలలలో ఉత్తీర్ణత శాతం పాత కళాశాలల కంటే చాలా తక్కువగా ఉన్నట్లు తేలింది. ఉత్తీర్ణత శాతం 2010-11, 2011-12 సంవత్సరాలలో పాత కళాశాలలలో 85 శాతం, 54 శాతం ఉండగా, కొత్త కళాశాలలలో ఇది 54 శాతం, 33 శాతం ఉన్నది.

విద్యార్థులు 2008-09 నుంచి 2010-11 సంవత్సరాల మధ్య 24,769 మంది ఉత్తీర్ణత సాధించగా, కేవలం 4,672 మందికి (19 శాతం) శిక్షణ వేతనం లభించింది. కేవలం 3,770 మంది (15 శాతం) నియామకాలు పొందారు. ఈ విషయంమీద వీలైనంత వెంటనే దృష్టి సారించాలి.

ఆడిట్ పరిశీలనలను ప్రభుత్వం అంగీకరిస్తూ, శిక్షణలో విద్యార్థులు అంత తక్కువగా పాల్గొనటానికి కారణం వారు ఉన్నత విద్యను అభ్యసించి, ఆపై మెరుగైన ఉద్యోగావకాశాలు పొందకోరటమేనని బదులిచ్చింది. పరిశ్రమలలో డిప్లొమా విద్యార్థులకు ఉద్యోగావశాలు పెంపొందించటం ద్వారా నియామక ప్రక్రియని బలోపేతం చేసే దిశగా చర్యలు ఆరంభించినట్లు కూడా తెలిపింది. అంతేకాక, విద్యార్థులకు ప్రత్యుపాయ తరగతులు కూడా నిర్వహిస్తున్నామనీ, మెరుగైన ఫలితాలు ఆశిస్తున్నామని కూడా ప్రభుత్వం పేర్కొంది.

6.1.9 సారాంశం

మొత్తం 115 సాంకేతిక కళాశాలల నుంచి 21 కళాశాలలను నమూనాప్రాతిపదికన పరిశీలించగా కొత్త కళాశాలల ఆవిర్భావానికి తగిన కార్యాచరణ ప్రణాళిక రూపొందించలేదనీ, వీటిలో ప్రవేశపెట్టిన కోర్సులు వివిధ ఇంజినీరింగ్ కళాశాలలలో ఉన్న సీట్లకు అనువుగా లేవనీ తెలిసింది. అవసరమైన హాస్టల్ వసతులనూ సిబ్బందినీ సమకూర్చకుండానే కొన్ని కళాశాలలో రెండవ షిఫ్టును అమలు చేశారు. ప్రావీణ్య వికాసానికి సమన్విత కార్యాచరణ కింద సాంకేతిక కళాశాలలపై ఉపసంఘం పథకం అమలు చేయమని కళాశాలలకు కేంద్ర ప్రభుత్వం 2009-12లో ఇచ్చిన నిధులలో కేవలం 18 శాతం మాత్రమే (₹61.69 కోట్లలో ₹11.44 కోట్లు) వినియోగించుకున్నారు.

*మిగిలిన మొత్తంలో **₹12.80** కోట్లు **(21** శాతం) ప్రిన్సిపాళ్ళ దగ్గరా, మరో **₹37.45** కోట్లు **(61** శాతం) రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దగ్గరా ఉండిపోయాయి. ప్రయోగశాలలు/వర్క్ షాప్, లోకల్ ఏరియా నెట్‌వర్క్, మరుగుదొడ్లు లేకపోవటం, పనిచేయని పరికరాల వంటి పలు మౌలిక లోపాలు నమూనా తనిఖీలో బయట పడ్డాయి. ఈ కళాశాలల నిర్వహణకు కీలకమైనవిగా భావించే పలు పోస్టులలో భారీగా ఖాళీలున్నాయి. విద్యార్థులు **2008-09, 2010-11** మధ్య **24,769** మంది ఉత్తీర్ణత సాధించగా, కేవలం **4,672** మందికి **(19** శాతం) శిక్షణ వేతనం లభించింది. కేవలం **3,770** మంది **(15** శాతం) నియామకాలు పొందారు. ఈ విషయంమీద వీలైనంత వెంటనే దృష్టి సారించాలి.*

ఉన్నత విద్యాశాఖ
(జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ సాంకేతిక విశ్వవిద్యాలయం)

6.2 బహుళ ప్రయోజనాల ఆడిటోరియం నిర్మాణంలో జాప్యం

అనంతపురం జేఎన్‌టీయూ ఇంజినీరింగ్ కళాశాల డ్రాయింగులు, డిజైన్లను రూపొందించటంలోని ఆలస్యం, డిజైన్లను మధ్యంతరంగా మార్చటం, మిగతా పనులు ఎవరికీ ఇవ్వకపోవటం వలన బహుళ ప్రయోజనాల ఆడిటోరియం నిర్మాణానికి వెచ్చించిన ₹1.87 కోట్ల ఫలితమివ్వకపోగా ఆరు సంవత్సరాల జాప్యంతోపాటు 2012 అక్టోబరు నాటికి ₹3.19 కోట్ల అదనపు ఆర్థిక భారానికి దారి తీసింది

జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ సాంకేతిక విశ్వవిద్యాలయం (జేఎన్‌టీయూ) ₹12.40 కోట్ల అంచనాతో అనంతపురం జేఎన్‌టీయూ ఇంజినీరింగ్ కళాశాలలో[12] మౌలిక వసతుల కల్పన కోసం 2005 ఏప్రిల్‌లో ఆమోదం తెలిపింది. కళాశాల ప్రాంగణంలో ₹4.50 కోట్ల ఖర్చుతో బహుళప్రయోజనాల ఆడిటోరియం నిర్మాణం కూడా ఈ పనుల్లో ఒకటి. టెండరు ప్రక్రియ పూర్తి చేసిన మీదట 2005 జూన్‌లో పనులను రాంకీ ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ లిమిటెడ్ అనే గుత్తేదారు సంస్థకు అప్పగించారు. నిర్మాణం తొమ్మిది నెలల వ్యవధిలో 2006 మార్చిలోగా పూర్తి చేయవలసి ఉంది. కళాశాలలో మౌలిక వసతులకు సంబంధించిన మిగతా పనులన్నీ 2008 ఏప్రిల్‌కల్లా పూర్తయినా ఆడిటోరియం మాత్రం 2012 నవంబరు నాటికీ పూర్తవలేదు.

అనంతపురం జేఎన్‌టీయూ ఆడిటోరియంలో కూలగొట్టిన కాంక్రీటు శ్లాబులు, స్టేజి బీమ్ (2012 ఆగస్టు 10)

డ్రాయింగులు, డిజైన్లను ఖరారు చేయటంలోనూ, వాటిని గుత్తేదారుకు అందచేయటంలోనూ కళాశాల జాప్యం చేయటం వలన నిర్మాణ పనులు ఆగిపోయినట్లు కళాశాల దస్త్రాలను 2012 జూన్‌లో ఆడిట్ పరిశీలించగా తెలిసింది. గుత్తేదారుకు పనులను 2005 జూన్‌లో అప్పగించగా డ్రాయింగులు, డిజైన్లను గుత్తేదారు సంస్థకు 2005 ఆగస్టు నుంచి 2006 సెప్టెంబరు మధ్యన ఇచ్చారు.

[12] ఇప్పుడు జేఎన్‌టీయూ, అనంతపురం అని వ్యవహరిస్తున్నారు

అంతేకాకుండా, కాంక్రీటు శ్లాబులు, స్టేజి బీమ్ వేయాలని కళాశాల తొలుత ఒప్పందంలో పేర్కొనగా, తేలికపాటి పైకప్పునూ, ట్రస్‌నూ నిర్మించాలని ఆతర్వాత 2007 ఫిబ్రవరిలో యోచన చేసింది. దీంతో కొన్ని నిర్మాణాలను కూలగొట్టవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. తేలికపాటి పైకప్పు కోసం గుత్తేదారు 2007 ఫిబ్రవరిలో సమర్పించిన డిజైన్లు, మిగతా పనులకు ఎస్ఎస్ఆర్ 2007-08 రేట్లను వర్తింపచేయాలన్న అభ్యర్థనా ఆమోదయోగ్యం కాకపోవటంతో కళాశాల నిర్మాణ పనులను 2007 జూలైలో అర్థంతరంగా ఆపించింది. అప్పటికి ఇంచుమించు 40 శాతం పనులు పూర్తయ్యాయి. మిగతా పనులు పూర్తి చేసేందుకు ₹5.82 కోట్లకు పాలనాపరమైన అనుమతి 2011 ఏప్రిల్‌లో ఇచ్చారు. ఇతే, 2012 జూన్ నాటికి టెండర్లను పిలవలేదు. ఇప్పటికే ₹1.87 కోట్లు ఖర్చు చేసినా ఆడిటోరియం అసంపూర్తిగానే మిగిలి ఉంది.

విశ్వవిద్యాలయాన్ని జేఎన్‌టీయూ నుంచి వేరుచేయటం వలన (2008 సెప్టెంబరు) గ్రాంటులను పంచుకోవ వలసి వచ్చిందనీ, కొత్త విశ్వవిద్యాలయం (అనంతపురం జేఎన్‌టీయూ)లో ఈ నిర్మాణ పనులకు బడ్జెట్ కేటాయింపు లేకపోవటం, బిల్డింగ్ కమిటీ నుంచి సాంకేతికపరమైన అనుమతి తీసుకోవలసిరావటం వలన పనులు చేపట్టలేక పోయినట్టు అనంతపురం జేఎన్‌టీయూ తెలిపింది (2012 సెప్టెంబరు). ఐతే, విశ్వవిద్యాలయం విభజనకు చాలాముందే 2006 మార్చిలోనే ఈ నిర్మాణం పూర్తి కావలసి ఉన్నందున ఈ సమాధానం ఆమోదయోగ్యంకాదు. అంతే, కాకుండా, పనులను 2007 జూలైలోనే[13] అర్థంతరంగా ఆపేశారు. విశ్వవిద్యాలయం విభజన (2008 సెప్టెంబరు) జరిగేసరికే పనులు పూర్తిచేయటానికి తగిన వ్యవధి ఉన్నది.

ఆ విధంగా కళాశాల డ్రాయింగులు, డిజైన్లను రూపొందించటంలోని జాప్యం, డిజైన్లను మధ్యంతరంగా మార్చటంతో పాటు మిగతా పనులు ఎవరికీ ఇవ్వకపోవటం వలన ₹1.87 కోట్ల వ్యయం ఫలితమివ్వకపోగా ఆరు సంవత్సరాల జాప్యంతోపాటు 2012 అక్టోబరు నాటికి ₹3.19 కోట్ల అదనపు భారానికి దారితీసింది.

ఈ విషయాన్ని 2012 ఆగస్టులో ప్రభుత్వానికి తెలియచేయడమైనది; పలుమార్లు గుర్తుచేసినా (2012 సెప్టెంబరు, 2013 ఫిబ్రవరి) వారి నుండి సమాధానం రాలేదు (2012 ఫిబ్రవరి).

యువజనాభ్యుదయం, పర్యాటక, సాంస్కృతిక వ్యవహారాల శాఖ

6.3 శిల్పారామం వద్ద ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ ప్రాజెక్టు

కౌలు మొత్తాన్ని లెక్కించేందుకు అప్పటి మార్కెట్ విలువను తీసుకొనకపోవటం వలన ప్రభుత్వానికి మొత్తం కౌలు కాలానికి (33 ఏళ్లకు) అద్దె రూపేణా ₹29.36 కోట్లు నష్టం ఆమేరకు డెవలపర్‌కు అనుచిత ప్రయోజనం చేకూరింది

పర్యాటక రంగాన్ని ప్రోత్సహించే ఉద్దేశంతో ప్రభుత్వం హైదరాబాద్‌లోని శిల్పారామం వద్ద ₹80-100 కోట్ల అంచనా వ్యయంతో ఒక ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ నిర్మించ తలచింది (2005 ఫిబ్రవరి). పబ్లిక్-ప్రైవేట్ భాగస్వామ్యంలో చేపట్టాలనుకున్న ఈ ప్రాజెక్టుకు ప్రతిపాదనలు ఆహ్వానించగా (i) తాజ్ జీవీకే హోటల్స్ అండ్ రిసార్ట్స్ లిమిటెడ్, (ii) మై హోం గ్రూప్ అనే రెండు సంస్థలు 2005 జూలైలో తమ ఆసక్తిని వ్యక్తం చేశాయి. వీరు సమర్పించిన బిడ్లను ఏపీఐటీకో లిమిటెడ్[14] పరిశీలించిన మీదట ప్రాజెక్టును నిర్మించి, నిర్వహించి, అప్పగించే విధానంలో మై హోం గ్రూప్‌నకు అప్పగించారు (2007 మార్చి). దీనిని 30 నెలలలో పూర్తి చేయవలసి ఉంది.

[13] చివరి విడత చెల్లింపు 2008 మే నెలలో చేశారు

[14] ఇదివరకటి ఆంధ్రప్రదేశ్ ఇండస్ట్రియల్, టెక్నికల్ కన్సల్టెన్సీ ఆర్గనైజేషన్ లిమిటెడ్

ఇందుకోసం ప్రభుత్వం శిల్పారామం దగ్గర 4.337 ఎకరాల స్థలాన్ని కౌలు (అద్దె) ప్రాతిపదికన 2007 మే నెలలో కేటాయించింది. కౌలు గడువు 33 సంవత్సరాలుకాగా, ప్రాథమిక మార్కెట్ విలువలో 5 శాతం వంతున తొలి సంవత్సరం అద్దె రూపేణా చెల్లించాలి. ఈ అద్దె ఏటా 5 శాతం చొప్పున పెరుగుతుంది. ప్రాజెక్టు పూర్తయిన మీదట అదనపు అభివృద్ధి ప్రీమియం రూపంలో మరికొంత మొత్తం డెవలపర్ గతంలోనే పేర్కొన్న రేటున చెల్లించాలి. ఇది హోటల్ మొత్తం వసూళ్లలో కనీసం 3 శాతం ఉండాలి.

ప్రతిపాదనలు ఆహ్వానిస్తూ ఇచ్చిన ప్రకటనకు జతచేసిన అనుబంధం-2 ప్రకారం ఈ స్థలానికి 2005 మార్చి నెలలో ధృవీకృత ప్రాథమిక మార్కెట్ విలువ [15] చ.గజానికి ₹4,000 ఉన్నది. ఒప్పందం కుదుర్చుకొనే సమయంలో ఈ రేటుని సంబంధిత అధికారులు సవరించవచ్చును.

ఐతే, 2007 మే నెలలో ఖరారు చేసిన ఒప్పందంలో పైన పేర్కొన్న విధంగా చ.గజం ₹4,000 రేటునే ఖాయం చేశారు. ఆరోజున ఉన్న మార్కెట్ విలువను పరిగణనలోకి తీసుకొనలేదు. అప్పటి మార్కెట్ విలువ చ.గజానికి ₹15,000[16]. లీజు అద్దెను స్థిరీకరించేందుకు ఈ విలువను లెక్కలోకి తీసుకొనవలసింది. ప్రభుత్వ శాఖ తన ఒప్పందంలో పేర్కొన్న విలువకూ, ఒప్పందపు తేదీన చెలామణీలో ఉన్న మార్కెట్ విలువకూ మధ్యనగల భారీ వ్యత్యాసాన్ని (చ.గజానికి ₹11,000) బట్టి చూడగా మొత్తం 33 సంవత్సరాల ఒప్పందపు వ్యవధిలో ప్రభుత్వం ₹92.29 కోట్ల[17] ఆదాయం కోల్పోతుంది.

అవార్డు పత్రం (ఎల్ఓఏ) జారీచేసే నాటికి అమలులో ఉన్న ప్రాథమిక మార్కెట్ విలువలో 5 శాతం కౌలు అద్దె ఉంటుందన్న విషయాన్ని వేలానికి ముందు సమావేశంలోనే వేలందారులకు స్పష్టం చేసినట్టు పర్యాటక శాఖ బదులిచ్చింది (2012 జూలై). అవార్డు 2006 మార్చి నెలలో జారీ చేశారు. అప్పటి మార్కెట్ విలువ చ.గజానికి ₹7,500 ఉన్నది. ఆవిధంగా ఈ సమాధానం ఆమోదయోగ్యంకాదు. అంతేకాకుండా, 2007 మే నెలలో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్న సమయంలో ఈ రేటుని పరిగణించలేదు. అవార్డు ఇచ్చేనాటికి ఉన్న మార్కెట్ విలువ (చ.గజానికి ₹7,500) ప్రకారం కౌలు అద్దెను లెక్కగట్టినా ప్రభుత్వం నష్టపోయే ఆదాయం ₹29.36 కోట్లు[18] అవుతుంది.

ఆవిధంగా, కౌలు అద్దె నిర్ణయించే సమయంలో అప్పటికి చెలామణీలో ఉన్న మార్కెట్ విలువ పట్టించుకోక పోవటంతో ఒప్పంద కాలానికి ప్రభుత్వం ₹29.36 కోట్ల ఆదాయం నష్టపోతుంది. ఆమేరకు డెవలపర్‌కు అనుచిత ప్రయోజనం చేకూరుతుంది.

కౌలు అద్దెను నిర్ణయించేటప్పుడు మార్కెట్ రేట్లను తప్పుగా తీసుకోవటంలోని పొరపాటును ప్రభుత్వం అంగీకరించింది (2012 నవంబరు). ఇప్పటికే పూర్తయిన కౌలు కాలానికి సంబంధించి అద్దెలోని వ్యత్యాసాన్ని చెల్లించవలసిందిగా డెవలపర్‌ను ఆదేశించామనీ, వీలైనంత త్వరలో కౌలు ఒప్పందాన్ని సవరించుకోవాలని కూడా చెప్పామనీ ప్రభుత్వం తెలిపింది.

[15] రంగారెడ్డి సంయుక్త ఉపరిజిస్ట్రార్-I, ఆర్.ఓ(ఓబీ) లేఖ సంఖ్య 75/ఓబీ/2005 తేదీ 18 మార్చి 2005

[16] రంగారెడ్డి జిల్లా, సబ్-రిజిస్ట్రార్-II, ఆర్ఓ నుండి నిర్ధారించుకోవడమైంది

[17] మొత్తం 4.33 ఎకరాల భూమి విలువ చ.గజానికి ₹11,000 చొప్పున (₹15,000 - ₹4,000) లెక్కించి అందులో 5 శాతం తొలి సంవత్సరానికి, తదుపరి ఏటా గత సంవత్సరపు లీజు మీద 5 శాతం పెరిగే లాగున (ఒక ఎకరం=4840 చ.గ.)

[18] మొత్తం 4.33 ఎకరాల భూమి విలువ చ.గజానికి ₹3,500 చొప్పున (₹7,500 - ₹4,000) లెక్కించి అందులో 5 శాతం తొలి సంవత్సరానికి, తదుపరి ఏటా గత సంవత్సరపు లీజు మీద 5 శాతం పెరిగే విధంగా

6.4 ఋషికొండలో బే పార్క్ రిసార్టులు

ఒప్పుకున్న మేరకు మొత్తం భూమిని డెవలపర్‌కు స్వాధీనం చేయకపోవటం, ఒప్పందం[19] మీద మళ్ళీ సంప్రదింపులు జరపటంలో ప్రభుత్వశాఖకు తొందర, చొరవ లేకపోవటం (13 ఎకరాల అటవీభూమి డీనోటిఫికేషన్‌కు 2009 ఫిబ్రవరిలో పర్యావరణ, అటవీ మంత్రిత్వ శాఖ తిరస్కరించిన నేపథ్యంలో) ఫలితంగా 11 సంవత్సరాల పైగా గడిచినా ప్రాజెక్టు పూర్తికాకపోవటంతో సాగరతీరంలోని విశాఖపట్నాన్ని అంతర్జాతీయ పర్యాటక కేంద్రంగా అభివృద్ధి చేసే లక్ష్యం నెరవేరలేదు

విశాఖపట్నం - భీమిలీ మార్గంలో నిర్మించ తలపెట్టిన బే పార్క్ రిసార్ట్స్ ప్రాజెక్టును రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 2000 నవంబరులో ఇండో - అమెరికన్ హోటల్స్ అండ్ రిసార్ట్స్ (ప్రై) లిమిటెడ్ అనే సంస్థకు అప్పగించింది. దీనిని ప్రభుత్వ ప్రైవేటు భాగస్వామ్యంలో అభివృద్ధి చేయతలచారు. సాగరతీరంలోని విశాఖపట్నాన్ని అంతర్జాతీయ పర్యాటక కేంద్రంగా అభివృద్ధి చేయటం దీని లక్ష్యం. ఈ ప్రాజెక్టులో భాగంగా సంస్థ ఈ దిగువ సౌకర్యాలను కల్పించాల్సి ఉంది :

⇒ బీచ్ రిసార్టు నిర్మాణం

⇒ సముద్ర తీరంలో ఈత కొలనులు, పచ్చిక బయళ్ళు, ఆతపస్నానాలు (సన్ బాతింగ్), జల క్రీడా వ్యవస్థల వంటి పర్యటక సంబంధ వసతులను కల్పించటం.

ప్రభుత్వం, తన వంతుగా, ఎటువంటి ఆక్రమణలు లేని 50 ఎకరాల భూమిని ఏవిధమైన రుసుములు, వ్యయ బాధ్యతలు లేని విధంగా 33 సంవత్సరాలకు సంస్థకు లీజు ప్రాతిపదికన సమకూర్చవలసి ఉంది.

ఒప్పందం ప్రకారం సంస్థ ప్రధాన బాధ్యతలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి :

- అన్ని అనుమతులు, లైసెన్సులు, ఆమోదాలు సంపాదించటం (ఈ విషయంలో ప్రభుత్వం సాయపడుతుంది);
- స్థలం మార్కెట్ విలువలో 5 శాతం చొప్పున, ఇది ఏటా 5 శాతం పెరిగే విధంగా లీజును స్థలం అప్పగించిన రోజునుంచి చెల్లించటం;
- ప్రాజెక్టు స్థూల రాబడిలో 2 శాతం వంతున, ₹50,000లకు తగ్గకుండా ప్రతినెలా అదనపు ప్రతిఫలం ముట్టచెప్పటం;
- ఒప్పందపు తేదీ నుంచి 120 రోజులలోగా, (2001 ఏప్రిల్ నాటికి) నిధులు సమకూర్చుకోవటం;
- ప్రాజెక్టును 36 నెలలలో, అంటే 2003 డిసెంబరు నాటికి పూర్తి చేయటం.

పర్యాటక శాఖలో ఈ ప్రాజెక్టు పర్యవేక్షక విభాగం రికార్డులను పరిశీలించటంతోపాటు 2012 మార్చి నెలలో స్థలం దగ్గర సమిష్టిగా నిర్వహించిన తనిఖీలో ఈ కింది విషయాలు తెలిశాయి :

- సంస్థకు పని అప్పగించటానికి ముందే ప్రభుత్వం స్థల లభ్యతను నిర్ధారించుకోలేదు. మొత్తం 50 ఎకరాల స్థలాన్ని సంస్థకు సమాకూర్చవలసి ఉండగా, ప్రభుత్వం 2001 మార్చి నాటికి 37 ఎకరాలు మాత్రమే అప్పగించింది. మిగతా 13 ఎకరాలు సముద్రపు ఒడ్డున ఉండటంతో సంస్థ పర్యావరణ, అటవీ మంత్రిత్వ శాఖ నుంచి అనుమతి పొందవలసిఉంది. ఈ అనుమతి కోసం సంస్థ రమారమి ఎనిమిది సంవత్సరాలు ప్రయాసపడినా 2009 ఫిబ్రవరిలో మంత్రిత్వ శాఖ అనుమతి నిరాకరించింది.

---

19 అభివృద్ధి, నిర్వహణ ఒప్పందం

- అందుబాటులో ఉన్న స్థలంలోనే ప్రాజెక్టును ఆరంభించాలనీ, మిగతా 13 ఎకరాల స్థలం లభించినంతనే ముందు అనుకున్న విధంగా మొత్తం ప్రాజెక్టును పూర్తి చేయాలనీ సంస్థ, ప్రభుత్వం 2001 నవంబరులో పరస్పరం అంగీకారానికి వచ్చాయి. ఆమేరకు ప్రాజెక్టు వ్యయాన్నీ, గడువు తేదీలనూ సవరించుకోవలసి ఉంటుంది. కానీ, ఈ దిశగా చర్యలు చేపట్టలేదు. సంస్థ ప్రాజెక్టు వ్యయాన్నీ, గడువునూ సవరించే ప్రయత్నం చేయలేదు. ప్రభుత్వం కూడా ఈ విషయంలో పట్టుపట్టలేదు.

- సముద్రపు ఒడ్డున భూమిని అభివృద్ధిపరచి, విశ్రాంతి - ఉల్లాస కార్యకలాపాలకు అనువుగా తీర్చి దిద్దేందుకు మంత్రిత్వశాఖ నిరాకరించిన నేపథ్యంలో ప్రాజెక్టు షరతులలో మార్పులు చేసే విషయమై ప్రభుత్వం చర్యలు చేపట్టలేదు.

- అవసరమైన అనుమతులు పొందటం, నిధులు సమకూర్చుకోవటం, నిర్ణీత గడువులో ప్రాజెక్టును పూర్తి చేయటంలో విఫలమైనందున సంస్థతో ఇదివరకు చేసుకున్న లీజు, అభివృద్ధి, నిర్వహణ ఒప్పందం (డీఎమ్ఏ) రద్దు చేసే దిశగా ప్రభుత్వం 2007 డిసెంబరులో సంస్థకు నోటీసు ఇచ్చింది. ఐతే, సంస్థ అభ్యర్థన మేరకు ప్రభుత్వం ప్రాజెక్టు తాలూకు లీజు అవధిని 2014 మార్చి వరకూ వర్తించే విధంగా ఏడు సంవత్సరాలు పొడిగించింది (2010 జూన్).

- కుటీరాలు, రిసార్టులు నిర్మించేందుకు అవసరమైన 28 ఎకరాల స్థలాన్ని సంస్థకు 2001 మార్చిలోనే స్వాధీనం చేసినాగానీ, 2012 సెప్టెంబరు నాటికి సంస్థ ఒక్క కుటీరం కూడా నిర్మించలేదు. అదేవిధంగా సముద్రపు ఒడ్డున అవసరమైన 22 ఎకరాలకుగానూ 9 ఎకరాలను 2001 మార్చి నెలలోనే అప్పగించినా, సంస్థ ఆస్థలంలో వసతులేవీ కల్పించలేదు.

2012 మార్చి నాటికి ప్రాజెక్టు పరిస్థితి ఈ దిగువ విధంగా ఉంది :

ప్రభుత్వం 1998లో పర్యాటక అభివృద్ధి విధానాన్నొకదాన్ని ప్రకటించి 2010లో దానికి మెరుగులుదిద్దింది. పర్యాటకులను ఆకర్షించేందుకు ప్రభుత్వ ప్రైవేటు భాగస్వామ్యంలో చేపడుతున్న ప్రాజెక్టులలో దీనినీ కీలకమైనదిగా గుర్తించారు. ఐతే ఈ ప్రాజెక్టును సత్వరం పూర్తి చేయటానికి తగు చొరవ చూపలేదు. ఏడు సంవత్సరాలు స్తబ్దుగా ఉన్న సంస్థతో ఒప్పందం రద్దు చేసుకోనూలేదు. ప్రభుత్వం తొలుత చూపిన చొరవను ఇది నిర్వీర్యం చేసింది. దీంతో గణనీయంగా ఆదాయం సమకూర్చి పెట్టగల ప్రాజెక్టు 9 సంవత్సరాలుగా చేతికి అందలేదు. ప్రాజెక్టును పూర్తి చేసి, ఆశించిన ప్రయోజనాలు రాబట్టేందుకు ప్రభుత్వం తగు చొరవ చూపలేదు.

ప్రాజెక్టు నిర్మాణంలో చోటు చేసుకున్న ఆలశ్యాన్ని ప్రభుత్వం అంగీకరిస్తూ (2012 అక్టోబరు), వివిధ సంస్థల[20] నుంచి అనుమతులు సకాలంలో రాకపోవటమే ఈ జాప్యానికి కారణాలుగా పేర్కొంది. ఐతే, ప్రాజెక్టు పరిమితిని సవరించి, సంస్థతో కుదుర్చుకున్న ఒప్పందాన్ని కూడా తగువిధంగా మార్చుకునే ప్రయత్నం చేయకపోవటానికి గల కారణాలను ఈ సమాధానంలో ప్రభుత్వం తెలుపలేదు.

ఆవిధంగా, సంస్థకు ప్రభుత్వ శాఖ పూర్తి స్థాయిలో స్థలం కేటాయించకపోవటం, డీఎమ్ఏని సవరించటంలో చొరవ చూపకపోవటం వలన 11 సంవత్సరాలకు పైగా గడచినా ప్రాజెక్టు పూర్తవలేదు. సాగర తీరంలోని విశాఖపట్నం నగరాన్ని అంతర్జాతీయ పర్యాటక కేంద్రంగా అభివృద్ధి చేసే లక్ష్యం నెరవేరలేదు.

[20] పర్యావరణ, అటవీ మంత్రిత్వ శాఖ, విశాఖపట్నం పట్టణాభివృద్ధి సంస్థ, విశాఖపట్నం మహానగరపాలక సంస్థ, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కాలుష్య నియంత్రణ మండలి

ఆర్థిక శాఖ

6.5 దంత చికిత్సలకు అధిక చెల్లింపులు

వైద్య ఖర్చులు ఆమోదించే సమయంలో డ్రాయింగ్ అధికారులు ప్రభుత్వ ఆదేశాలను అనుసరించకపోవటం, బిల్లులు చెల్లించే తరుణంలో ఖజానా అధికారులు తగు జాగ్రత్త వహించకపోవటం ₹1.06 కోట్ల మేర అధిక చెల్లింపులకు దారితీశాయి

దంత చికిత్సలకు సంబంధించిన వైద్య ఖర్చుల చెల్లింపు విషయమై అనుసరించవలసిన విధివిధానాలను ప్రభుత్వం 2007 ఏప్రిల్ నెలలో ఈ కింది విధంగా నిర్దేశించింది :

⇒ *ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, పదవీ విరమణ పొందినవారు, వారిపై ఆధారపడినవారు గుర్తింపుపొందిన ప్రైవేటు ఆసుపత్రులలో దంత చికిత్సపొందినప్పుడు, వారి వైద్య ఖర్చులను చెల్లించేవిషయంలో కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆరోగ్య పథకం (సీజీహెచ్ఎస్) నిర్ణయించిన రేట్లనే అమలు చేయాలి.*

⇒ *ఉద్యోగులు వైద్యం కోసం తొలుత ప్రభుత్వాసుపత్రికి వెళ్ళాల్సి ఉంటుంది. అక్కడ సౌకర్యాలు లేని పక్షంలో ఆ ఆసుపత్రి నుంచి అనుమతిపొంది, తగు సూచన పత్రం కూడా తీసుకొని వైద్యం కోసం గుర్తింపు పొందిన ప్రైవేటు వైద్యశాలలకు వెళ్ళవచ్చు.*

⇒ *ఉద్యోగులకు, వారిమీద ఆధారపడిన వారికి దంత చికిత్స ఖర్చుల చెల్లింపు ఒక్కొక్కరికీ వారి పదవీ కాలంలో గానీ జీవిత కాలంలో గానీ మొత్తం మీద మూడు సార్లకు పరిమితం చేయాలి. ఒక్కొక్క చెల్లింపు ₹10,000 పరిమితి దాటకూడదు. ఈ విషయమై ఎటువంటి మినహాయింపు ఉండదు.*

⇒ *రహదారి ప్రమాదానికి గురై, పై దవడ, కింద దవడలకు శస్త్ర చికిత్సలు అవసరమైనప్పుడు తప్ప దంత సౌందర్య చికిత్సల ఖర్చు చెల్లించకూడదు.*

దంత చికిత్సలకు సంబంధించిన చెల్లింపు పత్రాలను ఆడిట్ పరిశీలన[21] చేయగా 2009 మార్చి - 2012 మార్చి నెలల మధ్యన మొత్తం 23 జిల్లాలలో 34 ప్రభుత్వ శాఖలు పంపిన 1,854 క్లెయిమ్‌లను అనుమతించే క్రమంలో డ్రాయింగ్ అధికారులు ఈ చెల్లింపులను సీజీహెచ్ఎస్ ప్యాకేజీ రేట్లకు పరిమితం చేయలేదని తెలిసింది. ఇది ₹1.06 కోట్ల మేర అధిక చెల్లింపులకు దారితీసింది.

ఉద్యోగుల వైద్య ఖర్చులు అనుమతించే ముందు డ్రాయింగ్ అధికారులు/ఖజానా అధికారులు బిల్లులను సమగ్రంగా పరిశీలించటంతోపాటు అవి నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉన్నాయని కూడా ధృవీకరించుకోవాలని ప్రభుత్వ నియమాలు[22]. డ్రాయింగ్ అధికారులు/ఖజానా అధికారులు చెల్లింపులను ఆమోదించే క్రమంలో ఈ కింద పేర్కొన్న లోపాలను కూడా ఆడిట్ గమనించింది :

- ఉద్యోగులుగానీ వారిపై ఆధారపడిన వారుగానీ ఇంత వరకు ఎన్ని విడతలు వైద్య ఖర్చులు పొందినదీ (ప్రస్తుత బిల్లుతో కలుపుకుని) స్పష్టం చేయవలసి ఉండగా 993 (54 శాతం) క్లెయిమ్‌లలో ఈ సమాచారం ఇవ్వలేదు. ఈ నియమం అమలు జరిగేలా చూసేందుకు ఆయా ప్రభుత్వ శాఖలలో గానీ, వైద్య విద్యా శాఖలోగానీ అనువైన యంత్రాంగం లేదు. అందువలన, చెల్లింపులను పదవీ కాలం/జీవిత కాలంలో మూడు పర్యాయాలకు పరిమితం చేస్తున్న విషయం ఆడిట్ ధృవీకరించు కొనలేకపోయింది.

---

[21] కేంద్రీయ తనిఖీ (సెంట్రల్ ఆడిట్)

[22] ఆంధ్రప్రదేశ్ సమీకృత వైద్య ఖర్చుల నియమాలు, 1972

- మొత్తం ₹19.92 లక్షల చెల్లింపులతో ముడిపడిన 226 బిల్లులలో (12 శాతం) ప్రభుత్వ ఆసుపత్రి ఇచ్చిన సూచన పత్రాలను జతచేయక పోవటంగానీ ఉద్యోగి పని చేస్తున్న జిల్లా కాకుండా ఇతర ఆసుపత్రులు ఇచ్చినవిగానీ ఉన్నాయి.
- చికిత్స వ్యయం ₹10,000కు మించి చెల్లించరాదని ప్రభుత్వ ఆదేశాలు స్పష్టం చేస్తున్నాగానీ, ఎనిమిది సందర్భాలలో ఈ ₹10,000 పరిమితికి మించి చెల్లింపులు చేశారు.
- రహదారి ప్రమాదాల వలన కాకపోయినా దంత సౌందర్య శస్త్ర చికిత్సల కోసం ఇరవై ఏడు మందికి మొత్తం ₹2.35 లక్షలు చెల్లించారు.

వైద్య ఖర్చులు ఆమోదించేసమయంలో డ్రాయింగ్ అధికారులు ప్రభుత్వ ఆదేశాలను పాటించకపోవటం, బిల్లులను ఆమోదించే ముందు ఖజానా అధికారులు తగు జాగ్రత్తలు తీసుకొనకపోవటం వలన ₹1.06 కోట్ల మేర అధిక చెల్లింపులు జరిగాయి.

ఈ లోటుపాట్లను ప్రభుత్వం అంగీకరించి (2013 జనవరి), ఉద్యోగులకు కల్పించిన ప్రయోజనాలను దుర్వినియోగం చేయరాదని 2007 ఏప్రిల్‌లో ఆదేశాలు జారీ చేసినా, కొందరు వ్యక్తులు ఇలా దుర్వినియోగం చేస్తున్నారని పేర్కొంది. దంత చికిత్సల బిల్లుల చెల్లింపులోని ఈ లోపాలను సరిదిద్దే చర్యలు చేపట్టమని వైద్య, ఆరోగ్య, కుటుంబ సంక్షేమ శాఖను కోరామనీ, బిల్లులు చెల్లించే సమయంలో నియమాలను పాటించేలా ఖజానా అధికారులకు తగు మార్గదర్శకాలు జారీ చేయమని ఖజానా, గణాంక శాఖ డైరెక్టర్‌ను ఆదేశించామనీ ప్రభుత్వం పేర్కొంది.

కార్మిక, ఉపాధి, శిక్షణ, కర్మాగారాల శాఖ

6.6 ఆంధ్రప్రదేశ్ భవన, ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ బోర్డు

భారత ప్రభుత్వం 'భవన, ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ శిస్తు చట్టం, 1996' అనే చట్టాన్ని రూపొందించింది. కార్మిక యాజమాన్యం నిర్మాణాలపై చేసే వ్యయంమీద ప్రభుత్వం కొంత శిస్తును విధించి, వసూలు చేసేందుకు ఈ చట్టం వీలు కల్పిస్తుంది. భవన, ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ బోర్డు ఆర్థిక వనరులు సమకూర్చుకొనేందుకు ఇది దోహదపడుతుంది. భవన, ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల (నియామక నిబంధనలు, ఉద్యోగ పరిస్థితుల) చట్టం, 1996 ప్రకారం ఈ బోర్డును ఏర్పాటు చేశారు. కేంద్ర చట్టం ఆధారంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా ఆంధ్రప్రదేశ్ భవన, ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల (నియామక నిబంధనలు, ఉద్యోగ పరిస్థితుల) చట్టం, 1996 అనే చట్టాన్ని తీసుకొచ్చింది. తదుపరి 1999 లో నియమాలను రూపొందించి, ఆ తర్వాత 2007 ఏప్రిల్ నెలలో రాష్ట్ర బోర్డును ఏర్పాటు చేసింది. దీని చైర్మన్, కార్యదర్శి, ఆరుగురు ఇతర సభ్యులు మూడు సంవత్సరాలపాటు ఉంటారు.

ప్రమాదాల బారిన పడిన లబ్ధిదారులకు ఆర్థికసాయం అందించటం, అరవై సంవత్సరాలు నిండిన లబ్ధిదారులకు పెన్షన్ చెల్లించటం, లబ్ధిదారులు ఇళ్లుకట్టుకునేందుగు ఋణాలు ఇవ్వడం, సామూహిక బీమా పథకం, పిల్లల చదువులకు ఆర్థికసాయం, తీవ్ర అనారోగ్యాలకు వైద్య ఖర్చులు, ప్రసూతి ఖర్చులు, ఇతర సంక్షేమ చర్యలు బోర్డు విధులలో ముఖ్యమైనవి.

బోర్డు కార్యసాధకతను అంచనావేసే ఉద్దేశంలో అది ఆవిర్భవించిన నాటినుంచీ రికార్డులను ఆడిట్ పరిశీలించగా (2012 ఆగస్టు, సెప్టెంబరు నెలలలో) ఈ కింది విషయాలు తెలిశాయి :

(i) చట్టం ప్రకారం, బోర్డుకు కేంద్రప్రభుత్వం నియమించిన ఒక ఛైర్‌పర్సన్ ఉండాలి. అలాగే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నియమించిన సభ్యులు పదిహేనుమంది వరకూ ఉంటారు. రాష్ట్ర బోర్డు 2007 ఏప్రిల్‌లో రూపొందింది. చట్టం అమలులోకి వచ్చి అప్పటికే దశాబ్దం దాటింది. బోర్డు ఏర్పడి తొలి మూడు సంవత్సరాలు గడిచాక 2010 ఆగస్టులో ఛైర్మన్‌ను మాత్రమే మళ్లీ నియమించారు. ప్రభుత్వం ఇతర సభ్యులను నియమించలేదు. బోర్డుకు 2012 డిసెంబరు 2 వరకూ రెగ్యులర్ కార్యదర్శి పోస్టులేదు. కార్మికశాఖ సంయుక్త కమిషనరు అప్పటివరకూ కార్యదర్శి బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్నారు.

ఆడిట్ వ్యాఖ్యలను ప్రభుత్వం అంగీకరిస్తూ, త్వరలోనే పూర్తిస్థాయిలో బోర్డును రూపొందిస్తామని హామీ ఇచ్చింది (2013 జనవరి).

(ii) భవన నిర్మాణానికి కార్మిక యజమాని చేసిన వ్యయంలో[23] రెండు శాతానికి మించకుండా, ఒక శాతంకన్నా తగ్గకుండా శిస్తు విధించి, వసూలు చేయాలని చట్టం నిర్దేశిస్తోంది. ఇలా విధించిన శిస్తును ప్రతి కార్మిక యజమాని నుంచి వసూలు చేయాలి. ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వరంగ సంస్థల భవనాలు, ఇతర నిర్మాణాల విషయంలో మూలం వద్దచేసే వసూలు, నిర్మాణాలకు స్థానిక సంస్థల అనుమతి అవసరమైన చోట ఆ సంస్థల ద్వారా ముందస్తుగా చేసే వసూళ్ళు కూడా ఇందులో ఉంటాయి.

ఐతే, కార్మిక యజమానులందరినుంచీ శిస్తు వసూలు చేసుకునేందుకు బోర్డు 2011 జూన్ వరకూ తగు యంత్రాంగమేదీ ఏర్పరచుకొనలేదు. అటుతర్వాత ఈ బాధ్యతను కార్మికశాఖ సిబ్బందికి అప్పగించారు.

కార్మికశాఖ కమిషనరును ప్రధాన తనిఖీదారునిగా నియమించి, అసెసింగ్ అధికారులను కూడా నియమిస్తూ 2006 ఆగస్టులోనే నోటిఫికేషన్లు జారీ చేశామని ప్రభుత్వం తెలిపింది. ఈ నియామకాలు జరిగినమాట వాస్తవమే అయినా, భవన నిర్మాతలనుంచి శిస్తు వసూలు చేసుకునేందుకు తగు యంత్రాంగమేదీ 2011 జూన్ వరకూ రూపొందలేదు.

(iii) గుత్తేదారులు స్వచ్ఛందంగా ఆన్‌లైన్ విధానంలో చేసిన చెల్లింపులు, ప్రభుత్వ నిర్మాణ పనులకు సంబంధించి ట్రెజరీలలోనూ పే అండ్ అకౌంట్స్ కార్యాలయాలలోనూ చేసిన రికవరీలు కలుపుకొని 2007-13 సంవత్సరాలలో (2012 ఆగస్టు వరకూ) శిస్తు రూపేణా బోర్డు ₹851.36 కోట్లు రాబట్టింది. ఇందులోనుంచి 2012 జనవరి, జూలై నెలలమధ్యన ₹401.89 కోట్లు పీడీ ఖాతాకు బదిలీ చేసింది. మిగిలిన ₹439.23 కోట్ల మొత్తం[24] 2012 ఆగస్టు 31 నాటికి బోర్డు దగ్గరే ఉన్నది. బోర్డు ఈ కాలవ్యవధిలో నిర్మాణ కార్మికుల ప్రయోజనాలకోసం సంక్షేమ పథకాల అమలుకు ₹61.66 కోట్లు ఖర్చు చేసింది (పాలనా పరమైన ఖర్చులు కలుపుకుని).

శిస్తు రూపేణా వచ్చిన ఆదాయం, చేసిన వ్యయం సంవత్సరాలవారీగా ఈ దిగువ ఇవ్వటం జరిగింది.

---

[23] భవన నిర్మాణ వ్యయం అంటే యజమాని నిర్మాణానికి చేసిన అన్ని ఖర్చులు ఉంటాయి. ఐతే, స్థలం ఖరీదు, కార్మికులకు నష్ట పరిహారం రూపేణా చెల్లించతగినవి ఇందులోకి రావు

[24] ఫిక్స్‌డ్ డిపాజిట్లు ₹351.12 కోట్లు, సేవింగ్స్ ఖాతా ₹88.11 కోట్లు

పట్టిక 6.5

(₹ కోట్లలో)

సంవత్సరం	ప్రారంభ నిల్వ	వసూలైన శిస్తు	లభించిన వడ్డీ	మొత్తం	సంక్షేమ వ్యయం మొత్తం	పాలనాపరమైన వ్యయం మొత్తం	పీడీ ఖాతాకు బదిలీ చేసినది	మొత్తం	ముగింపు నిల్వ
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
2007-08	శూన్యం	15.58	0.05	15.63	0.15	0.11	శూన్యం	0.26	15.37
2008-09	15.37	142.01	10.18	167.56	2.14	0.49	శూన్యం	2.63	164.93
2009-10	164.93	201.30	19.60	385.83	5.47	0.63	శూన్యం	6.10	379.73
2010-11	379.73	176.71	24.50	580.94	13.11	0.61	శూన్యం	13.72	567.22
2011-12	567.22	213.48	స.లే.	780.70	33.12	0.78	138.68	172.58	608.12
2012-13 *	608.12	102.28	స.లే.	710.40	7.67	0.29	263.21	271.17	439.23
మొత్తం		851.36			61.66		401.89		

** (2012 ఆగస్టు వరకూ)* *స.లే. : సమాచారం లేదు*

మూలం: బోర్డు ఇచ్చిన సమాచారం

ఇందుకు సంబంధించి ఆడిట్ గమనించిన విషయాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి :

- ప్రభుత్వం మంజూరు చేసిన నిర్మాణాల వివరాలు బోర్డు దగ్గరలేవు. శిస్తు లెక్కకట్టి విధించేందుకూ, వసూలు చేసేందుకు, ఇందుకు సంబంధించి ఖజానా అధికారులు, పీఏఓలు, స్థానిక సంస్థలు, మొదలైన వాటితో సమన్వయించుకునేందుకూ తగిన యంత్రాంగంకూడా లేదు. తన ఆదాయానికి సంబంధించిన వనరులను నమోదు చేసేందుకు అవసరమైన రికార్డులను బోర్డు నిర్వహించటంలేదు.

- ప్రభుత్వం, ప్రభుత్వ యాజమాన్య సంస్థలు, స్థానిక సంస్థలు, ఇతర సంస్థలు ఆమోదించిన కట్టడాలకు సంబంధించి నిర్మాణ వ్యయం వివరాలు సేకరించేందుకు తగు యంత్రాంగంలేదు.

బోర్డు చెప్పిన దానిని బట్టి 2012 నవంబరు నాటికి మొత్తం 14,647 సంస్థలు ఈ చట్టం పరిధిలో నమోదవగా ఇందులో 654 ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలవి.

ప్రభుత్వం, ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలు, స్థానిక సంస్థలు చేసే శిస్తు వసూళ్ళను పర్యవేక్షించటం కోసం బోర్డు తన యంత్రాంగాన్నీ రికార్డుల నిర్వహణను కూడా మెరుగుపరచుకోవాలని ప్రభుత్వం ఒప్పుకుంది. ఇప్పటికే ఈ దిశగా చర్యలు ఆరంభించినట్టు తెలిపింది. ప్లానులను ఆమోదించే సమయంలోనే శిస్తు వసూలు చేయటంలో ప్రభుత్వ శాఖలను, స్థానిక సంస్థలను బాధ్యులను చేస్తూ 2009 డిసెంబరులో ఆదేశాలు జారీ చేసినట్టు కూడా పేర్కొంది. శిస్తు రూపంలో వసూలైన నిధులను నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమానికి వినియోగించే బదులు పీడీ ఖాతాలో జమచేయటం మీద మాత్రం ప్రభుత్వం వివరణ ఇవ్వలేదు.

(iv) బోర్డు 2007 ఏప్రిల్‌లో ఏర్పడినా, కార్మికులను నమోదు చేసుకోవటం 2009 ఆగస్టులోనే మొదలుపెట్టింది. కార్మికశాఖ ద్వారా సంక్షేమ చర్యలను చేపట్టటం 2009-10 లో ఆరంభించింది. ప్రాథమిక సర్వే 2007లో నిర్వహించినపుడు 21 లక్షలమంది నిర్మాణ కార్మికులున్నట్టు లెక్క తేలగా 2012 నవంబరు నాటికి 16.97 లక్షలమందిని బోర్డు నమోదు చేసుకుంది. వీరిలో 12.89 లక్షలమందికే (82 శాతం) గుర్తింపు కార్డులు ఇచ్చింది.

ఉన్నత న్యాయస్థానంలో ఉన్న వ్యాజ్యం కారణంగా కార్మికుల నమోదు ఆలస్యమయిందని చెబుతూ (2013 జనవరి) చట్టం అమలు చేసేముందు చేయవలసిన విధంగా విస్తృత ప్రచారం చేపట్టామనీ ఆ తరవాతనే నమోదు

పని ఆరంభించామనీ ప్రభుత్వం తెలిపింది. ఇక గుర్తింపు కార్డులు ఇచ్చే విషయంలో, బోర్డు ఈ ప్రక్రియని కంప్యూటరీకరించే పనిలో ఉన్నదనీ, నమోదు చేసుకున్న కార్మికులందరికీ త్వరలోనే కార్డులు జారీ చేస్తామనీ బదులిచ్చింది. అంతే కాకుండా , కార్మికులను ఆన్‌లైన్‌లోనే నమోదు చేసుకోవటం, గుర్తింపు కార్డులను ఇవ్వటం, క్లెయిమ్‌లను సత్వరమే పరిష్కరించటం వంటి అన్ని కార్యకలాపాలను కంప్యూటర్ ద్వారా నిర్వహించేందుకు ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయని కూడా ప్రభుత్వం తెలిపింది.

(v) మొత్తం తొమ్మిది ప్రధాన సంక్షేమ పథకాలలో ఐదింటిని బోర్డు అమలు చేస్తున్నది. సంవత్సరాలవారీగా లబ్ధిదారుల సంఖ్య, సంక్షేమ పథకాలపై అయిన వ్యయం వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

పట్టిక 6.6

(₹ లక్షలలో)

సంక్షేమ పథకాలు	2009-10		2010-11		2011-12		2012-13$	
	కార్మికుల సంఖ్య	వ్యయం	కార్మికుల సంఖ్య	వ్యయం	కార్మికుల సంఖ్య	వ్యయం	కార్మికుల సంఖ్య	వ్యయం
ప్రమాద సాయం	14	27.00	16	21.00	244	397.00	59	89.75
పెన్షన్ పథకం (ఎన్‌పీఎస్ లైట్)*	శూన్యం	శూన్యం	96646	773.17	98516	788.13	స.లే.	స.లే.
ప్రసూతి సాయం	239	11.95	1310	65.50	3760	188.00	1389	69.45
ఇతర సంక్షేమ చర్యలు, సదుపాయాల# కల్పన, విస్తరణ	153	45.90	834	250.20	3066	918.05	1606	475.80
తీవ్రవ్యాధులకు వైద్య ఖర్చులు	శూన్యం	శూన్యం	1	0.05	64	2.79	42	7.53
మొత్తం	**406**	**84.85**	**98807**	**1109.92**	**105650**	**2293.97**	**3096**	**642.53**

* దీనిని 2010-12 లో ప్రయోగాత్మకంగా మూడు జిల్లాలలో అమలు చేశారు. అవి చిత్తూరు (89,334 మంది కార్మికులు), విశాఖపట్నం (6,185 మంది), వరంగల్ (9,182 మంది)

\# సహజమరణం సంభవించినప్పుడు ఇచ్చే ఆర్థికసాయం, అంత్యక్రియల ఖర్చులు, పెళ్లి కానుకలు ఇందులో ఉంటాయి

$ 2012 ఆగస్టు వరకు; స.లే. : సమాచారం లేదు

మూలం : బోర్డు ఇచ్చిన సమాచారం

మిగతా పథకాలైన (i) గృహనిర్మాణ ఋణాలు; (ii) సామూహిక బీమా పథకానికి ప్రీమియం చెల్లింపులు; (iii) పిల్లల చదువులకు ఆర్థికసాయం; (iv) స్థానిక సంస్థకుగానీ యజమానికిగానీ ఋణం లేదా సబ్సిడీ పథకాలను అమలు చేయటం లేదు.

బోర్డు తొమ్మిది[25] పథకాలనూ అమలు చేస్తున్నదని ప్రభుత్వం తన సమాధానంలో పేర్కొంది. ఐతే, బోర్డు/ప్రభుత్వం పేర్కొన్న నాలుగు పథకాలూ[26] (మొత్తం తొమ్మిదింట) ఉప-పథకాలేననీ, పట్టిక 6.6 లో చెప్పిన ప్రధాన పథకాలలో (చట్టం, నియమాల పరిధిలోనివి) అంతర్భాగమేననీ ఇక్కడ గమనించాలి.

[25] ప్రమాద మృతుల కుటుంబాలకు సాయం, పాక్షిక/శాశ్వత అంగవైకల్యం, సహజ మరణం, ప్రసూతి సాయం, అంత్యక్రియల ఖర్చులు, ఆస్పత్రిలో చేరినప్పుడు తాత్కాలిక అశక్తత, ఎన్‌పీఎస్-లైట్, పెళ్లి కానుక పథకం, నమోదు చేసుకొనని కార్మికుల కుటుంబాలకు ఆర్థికసాయం

[26] (i) సహజ మరణం, (ii) అంత్యక్రియల ఖర్చులు, (iii) పెళ్లి కానుక (iv) నమోదుకాని కార్మికుల కుటుంబాలకు ఆర్థిక సాయం

(vi) ఈ చట్టం అమలుచేయటంలో తలెత్తే విషయాలపై తనకు సలహాలిచ్చేందుకుగాను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 'రాష్ట్ర భవన - ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల సలహా సంఘం' రూపొందించటాన్ని చట్టంలోని నాలుగవ సెక్షను తప్పనిసరి చేసింది. ఐతే, రాష్ట్ర సలహా సంఘం 2007 జూన్‌లోనే ఆవిర్భవించినా, గత ఐదు సంవత్సరాలలో ఒకే ఒక్కసారి 2008 ఆగస్టులో సమావేశమయింది. దీని మూడు సంవత్సరాల కాలవ్యవధి 2010 జూన్‌తో ముగిసినా, కొత్త సంఘాన్ని నియమించలేదు.

సంఘాన్ని పునర్నియమించేందుకు చర్యలు తీసుకుంటున్నామని ప్రభుత్వం తెలిపింది (2013 జనవరి).

పైన వివరించినట్లు నిర్మాణ కార్మికులందరినీ గుర్తించి, నమోదు చేసుకొనేందుకూ, కార్మిక యజమానులకు శిస్తు విధించి సక్రమంగా వసూలు చేసుకునేందుకూ అవసరమైన యంత్రాంగం లేకపోవటంతో బోర్డును స్థాపించిన లక్ష్యం పూర్తిగా నెరవేరలేదు.

(వాణీ శ్రీరామ్)

హైదరాబాదు

ప్రధాన మహాగణకాధికారి (జీ&ఎస్ఎస్ఏ)

ఆంధ్రప్రదేశ్

ధృవీకరించడమైనది

(వినోద్ రాయ్)

కొత్త ఢిల్లీ

భారత కంప్ట్రోలర్ మరియు ఆడిటర్ జనరల్